

[Finansministeren.]

give et underskud på ca. 30 mill. kr. Også dette tal er dog bedre, end det blev bedømt til i oktober, af de samme grunde som tilfældet er for indeværende finansår. Et underskud på 30 mill. kr., der naturligvis på dette tidspunkt må være skønmæssigt, betyder på et så stort budget, at man stort set skulle kunne regne med balance på drifts- og anlægsbudgettet i det kommende finansår, men der har jo også i indeværende finansår været et overskud på 200 mill. kr. foruden den bundne opsparing, så det vil sige, at hvis vi fortsætter med finanspolitikken, som den tegner sig i dag, vil den være betydelig lempeligere i det kommende finansår, end den har været det hidtil. Det er naturligvis ikke sådan, at der her er en skarp overgang fra det ene finansår til det andet, der har været en gradvis lempelse i den finansielle politik i det sidste års tid. Indirekte får denne lempelse på drifts- og anlægsbudgettet også betydning for kapitalbudgettet.

Her vil behovet i det kommende finansår være rundt regnet 1 milliard kr. ligesom i det finansår, der nu er ved at være sluttet; men da der ikke i det kommende år kan ventes opsuget penge over drifts- og anlægsbudgettet eller over bunden opsparing, vil det sige, at hele kapitalbudgettets behov skal dækkes ved salg af obligationer. Der skal altså sælges for rundt regnet 1 milliard kr. mod ca. 700 mill. kr. i år. Det er jo en meget stor belastning, der på denne måde pålægges obligationssalget gennem nationalbanken, og det må alvorligt vække til eftertanke, at vi har et så stort udlånsbudget, som vi er kommet op på i de sidste år. Det må blive en af opgaverne i den kommende rigsdagssamling at søge en begyndende afvikling på disse områder gennemført.

Når der er regnet med et underskud på 30 mill. kr. eller praktisk talt balance på det kommende drifts- og anlægsbudget, er dette opgjort under forudsætning af, at det er de nuværende love, der gælder, såvel på skattesiden som på udgiftssiden. Det må jo være det naturlige udgangspunkt, ud fra hvilket man diskuterer, hvilke forandringer det er hensigtsmæssigt at foretage.

Som jeg lige har sagt, ser det ud til, at den nuværende økonomiske politik stort set passer til den økonomiske situation, ellers ville vi ikke være inde i en harmonisk udvikling. På den anden side er det klart, at

en yderligere svækkelse af statsfinanserne nu ville være farlig. Og valutahensynet kunne i og for sig tale for at styrke finanserne en del ved besparelser på statsudgifterne. Hensynet til prisniveauets stabilitet taler imidlertid imod at foretage store skridt i så henseende netop nu, fordi det kunne betyde, at prisniveauet igen kom til at stige, og det er naturligvis værdifuldt, at vi nu er inde i en stabil udvikling på dette punkt. Iøvrigt ved vi jo ikke, om konjunkturerne i løbet af et halvt års tid eller mere vil gå op eller ned; derfor er det regeringens opfattelse, at vi ikke bør forandre særlig meget på den økonomiske politik i dag, men tage stilling til visse spørgsmål igen, når vi kommer hen på slutningen af dette år. Ud fra disse forskellige synspunkter er regeringens forslag udformet.

Det blev i trontalen sagt, at vi i den kommende rigsdagssamling ville begynde en afvikling af de bekendte tilskudsordninger. Dette må naturligvis ske gradvis, og det samme gælder den udgiftsreform, som vi mere generelt har talt om fra regeringens side, og som skulle bestå i, at vi begynder at overveje en del af de udgifter, der er kommet som følge af de sidste mange års inflation og andre ekstraordinære forhold, og prøver på at finde frem til, hvad der gradvis kan afvikles, og hvad der mere normalt repræsenterer egentlige statsopgaver.

Regeringens forslag går ud på, at vi på fire punkter skal reducere de byrder, der i dag hviler på staten. For det første regner vi med, at fodtøjsrabatkortene skal udløbe; det gør de ifølge den nugældende lovgivning ved finansårets udgang, og vi tænker os dem ikke forlænget; det vil give en besparelse på ca. 29 mill. kr.

For mælkens vedkommende går vort forslag ud på, at det 6 øres tilskud, der indførtes sidste sommer, nu skal løbe ud, hvorimod det øvrige mæketilskud ikke i øjeblikket foreslås reduceret. Ophævelsen af dette ekstra 6 øres tilskud vil betyde en besparelse på ca. 26 mill. kr. For rugbrødets vedkommende må den første station på vejen være, at man fører rugbrødsprisen så højt op, at det ikke længere kan betale sig at fodre med rugbrød. Regeringens forslag går ud på, at rugbrødsprisen skal forhøjes til 1 kr. 95 øre, hvilket vil give en besparelse på ca. 47 eller 48 mill. kr.

Det fjerde forslag vedrører statsbanetaksterne. Disse er ikke ført à jour under de